

HOLLANDSCHE PARKRUNDEREN

Zoo goed als de Engelsche landheeren en andere vermogende menschen, die van het buitenleven houden, hun parkrunderen hebben, welke zij uit liefhebberij fokken en hiermede zichzelf het leven veraangenamen, terwijl zij tevens de aantrekkelijkheid van het Engelsche landschap belangrijk verhoogden, zoo goed zouden ook onze landheeren en beminnaars van het buitenleven hun echt Hollandsche parkrunderen kunnen hebben, als zij maar wilden. Wat zouden zij zich een onuitputtelijke bron van genoeg kunnen verschaffen door het raszuiver fokken van onze echt oud-Hollandsche lakenvelders!

Is er meer echt oud-Hollandsch mooi te bedenken dan een niet al te nieuw kasteel of ander deftig buitenverblijf, op eenigen afstand van den grooten weg gelegen, maar toch goed zichtbaar en daarvan gescheiden door een mooi groen grasveld, gestoffeerd met lakenvelders? Neen, kan men gerust antwoorden, iets mooiers en meer in-Hollandsch is zeker niet te bedenken. Ja, men kan zulk een "parkweide" ook bezetten met zwartbont, roodbont of zwartblaard vee en is dan ook in den Hollandschen stijl. Zeker, men kan zelfs alles door elkaar jagen en er nog een paar valen of blauwen bij doen, dan is men nog meer in den Hollandschen stijl. Maar dat is de bedoeling niet. Wij bedoelen nu iets in waarheid stijlvols en dan tevens echt Hollandsch. Welke landheer ten onzent zou er niet prijs op stellen althans één kamer in oud-Hollandschen stijl gemeubeld te hebben met het bekende oud-Delftsche porselein, een echt Friesche hangklok en enfin, al die heerlijke zaken, die ons herinneren aan en nader brengen bij onze roemrijke nationale geschiedenis en als het ware een band vormen tusschen ons en ons voorgelacht?

En al voelt de een meer voor het historische bij de keuze van een deel zijner meubelen dan de ander, welke man van smaak zou dan toch nog niet aan zulk een oud-Hollandsch gemeubileerde kamer de voorkeur geven boven een allegaartje, dat in zijn kakelbontheid direct aan een uitdragerij herinnert?

Welnu, zoo binnen, zoo buiten! Men voelt in Holland eenmaal meer voor "binnenhuisjes" dan voor „landschappen" en juist daarom wilden wij nog eens met aandrang de aandacht van onze menschen van smaak vestigen op onze lakenvelders. Is de kamer of het buitenverblijf van binnen in stijl, laat dan ook de omgeving daarbuiten in stijl zijn, te meer wijl men 's zomers toch meer van „buiten" dan van „binnen" geniet. Wij kennen Hollandsche landgoederen, waar men Engelsch rundvee fokt, (Shorthorns of Jersey's), Engelsche hackney's, Zwitsersche geiten, uitheemsche honden, uitheemsche kippen, zelfs lama's en zebu's en wat niet al. Maar de liefhebberij voor iets echt Hollandsch (of liever echt Nederlandsch) op dit gebied is uiterst zeldzaam.

Een gunstige uitzondering daarop maakt de heer G. VAN BLARCUM te Epe, de bekende fokker van lakenvelders, op wiens belangrijk artikel over dat onderwerp in n. 558 van „De Veldbode" wij nog eens het genoeg hebben te wijzen en die de welwillendheid had ons eenige foto's van zijn mooi geteekende runderen te zenden. Wij hopen later nog eens iets te publiceeren aangaande de opbrengsten van dit vee. Want men behoeft niet te denken, dat het houden en fokken van lakenvelders een dure liefhebberij is. Integendeel, ook de opbrengsten van dit echt Hollandsche vee kunnen zeer bevredigend zijn, zooals de heer VAN BLARCUM in n. 588 aantoonde. Door rationeële fokkerij in deze bepaalde richting zijn zeker aardige resultaten te bereiken. Men moet dan, evenals de heer V. B., een eigen stamboekje aanleggen met noteering van opbrengsten en andere bijzonderheden, en daarin ook de afbeeldingen der gefokte dieren opnemen met hun namen, afstamming en persoonlijke eigenschappen. Voor wie in zulke zaken belangstelt (en welke landheer doet dit niet?) een bron van genot, die nooit opdroogt.

Ook in Laag-Keppel is een landgoed, waar een 50-tal lakenvelders worden gehouden onder leiding van den heer GEERLINGS, rentmeester aldaar. Deze stam is al ongeveer 40 jaar oud. De overerving van de kleur is constant. Een onzer

Geldersche abonné's was zoo vriendelijk onze aandacht op deze rasfokkerij te vestigen.

En ook bij onze Hollandsche landbouwers is de liefhebberij voor dit schoon geteekende vee er nog niet heelemaal uit. De heer A. KOOIJMAN te Peursum beweest dit door het zenden van eenige zeer mooie foto's van zijn eigengefokte dieren, die in hun extérieur werkelijk niet zoo heel veel van de andere Zuidhollandsche koeien afwijken. Zoowel de stieren als de melkkoeien voldoen vrijwel aan alle vereischten, welke men ook in gewone gevallen aan het extérieur stelt. En zoowel de vleesch- als de melkeigenschappen komen daarbij behoorlijk tot hun recht. Zoo ziet men, dat men wel wat moois en tevens wat goeds kan fokken. Ook de heer KOOIJMAN meldde ons, dat de kleur zeer constant overerft. Nu en dan valt er wel een geheel zwart kalf, maar bij paring met een lakenvelder stier brengt zoo'n zwarte koe toch in den regel weer een lakenvelder. Dat zijn lakenvelders meer in de vleeschrichting zijn gefokt dan die van den heer VAN BLARCUM, welke meer de melkrichting vertegenwoordigen, zal ieder toegeven, die met aandacht de verschillende afbeeldingen, op de plaatbijlage en bij dit artikel afgedrukt, beschouwt en vergelijkt. De pinken worden reeds gedekt op den leeftijd van 14 a 15 maanden. De heer KOOIJMAN geeft fokvee af en verkocht dit reeds naar Groningen, Friesland en Drente (o.a. 4 stuks aan den heer mr. LINTHORST HOMAN te Assen, den bekenden vroegeren fokker van lakenvelders).

Het spreekt vanzelf, dat een bekende, oude stam, die jaren lang onvermengd is gebleven, de meeste kansen biedt voor een constante overerving der kleur en het minste gevaar voor ongewenschte kleurschakeering. Want, dit moet gezegd, is een zuiver geteekende lakenvelder een lust der oogen wegens de scherpe, als met een mes gesneden afteekening tusschen het heldere wit en het glanzend zwart - een onzuiver geteekende, verknoeide, kakelbonte lakenvelder, bijv. met een halven witten kop, groote witte vlekken in het zwart, enz., is foeileelijk. Welnu dan Hollandsche landheeren, bezitters van mooie buitenverblijven, beminnaars van het buitenleven en tevens van echt nationale natuurmonumenten, stoffeert uw parkweiden met mooie lakenvelders en bezet er 's winters uw luxe-stal mede. Fokt ze diep donker zwart met geheel zwarten kop, uitgezonderd het witte middenveld, dat er uit moet zien als een hagelwit laken, 't welk vlak voor de achterbeenen en vlak achter de voorbeenen omgespeld is. Fokt ze zoo zuiver mogelijk op kleur en van goed model, terwijl ook de melkopbrengst niet wordt verwaarloosd. En wij voorspellen u, dat het u niet berouwen zal. En ge zult bij bezoek van buitenlandsche gasten hen niet alleen uw oud-Delftsch aardewerk en Hindeloper meubelen kunnen toonen, maar ook uw zeldzaam mooi oud-Hollandsch vee, de producten tevens van eigen overleg bij de teeltkeuze, waarvan men toch ten slotte de meeste voldoening heeft.

RED.

Twee lakenvelders van den heer G. van Blarkum te Epe